

Perilla el paisatge de l'Anella Verda ? Perilla el mosaic agroforestal del Pla de Bages ?

A ple declivi de la biodiversitat, a masses indrets del nostre país, sortosament no pas arreu, si un arbrat madur fa ombra a un camp, es tala sense contemplacions amb l'argument que l'arbre resta al camp, claror, elements nutritius i aigua. Recentment n'hem patit un trist exemple en la franja de bosc de ribera dels camps de la Teula i del Forn de la riera de Rajadell. La convivència necessària entre biodiversitat i producció agrícola ni es planteja.

Sense entrar amb més tecnicismes ni anàlisi del que s'ha fet i del que diu la normativa que ja hem analitzat en altres comunicats (www.meandremansa.cat), les coses han anat i van sovint, així :

Any rere any, de mica en mica, qui mena la terra ha anat ampliant els camps de la Teula i del Forn. Arriba un any que fins i tot es llaura el camí de l'itinerari senyalitzat amb estaquetes de color per l'Ajuntament de Rajadell. El corriol queda esborrat, però les passes dels caminants refan camí, quedant aquest més proper a la riera. Què passa després ? Passa que els arbres que en un inici feien ombra al camí, ara fan ombra al camp ampliat. Ara només falta demanar permís per tallar-los.

En el permís i en el pla tècnic de gestió i millora forestal, be prou que hi consten unes línies vermelles per protegir valors naturals de flora i fauna seguint les normatives mediambiental, del POUM del municipi i del Pla director de la comarca. Malgrat això, la empresa de neteja i

aprofitament forestal contractada i amb nul·la professionalitat i completa ignorància quan a valors d'ecosistemes i biodiversitat entra sense contemplacions a treure quanta més llenya millor. Es talen roures, alzines, bosc de ribera, i tot el que calgui passant-se pel forro el que diu el pla tècnic i el permís. El resultat: la desaparició de un ecosistema que al principi, quan el camp no s'havia ampliat, no feia ombra ni competia per res amb l'aigua del camp en qüestió. Visca!

I quin paper hi té l'administració competent ?:

Dels permisos de tala, les administracions responsables no en fan cap tipus de seguiment. Sortosament hi ha qui denuncia els fets a una entitat ecologista com la nostra. Els responsables de l'entitat demanen a la propietat que aturi la tala, cosa que sortosament fa, en fan la denuncia formal i reclamen que l'administració els lliuri el contingut dels permisos i valori si la tala ha complert la normativa. Les administracions competents, lliuren la documentació demanada però no es mullen en contestar si el que posava als permisos deixaven fer l'actuació en qüestió. Sembla que en aquest país son les entitats sense ànim de lucre les que han de fer la feina que hauria de fer l'administració pública. En el cas que ens ocupa, en anteriors comunicats hem fet públiques les conclusions: La tala s'ha saltat la normativa.

En definitiva, comprovem que al nostre país, els ecosistemes, la biodiversitat i els paisatges pugen d'un fil. Pugen de la sensibilitat de cada propietari, pugen de la sensibilització de la opinió pública, pugen de les entitats que treballen altruísticament a favor de la biodiversitat i contra el canvi climàtic a nivell local.

Vist el que hem vist, perilla l'Anella Verda de Manresa?. Perilla el mosaic agroforestal del Pla de Bages ?

La incompetència de l'administració competent, el "deixar fer" d'algunes lleis ultraliberals que deixen desprotegida la biodiversitat son un greu perill. Sortosament hi ha propietaris sensibles. Sortosament hi ha empreses de gestió forestal professionals. Sortosament hi ha programes electorals que sembla que pensen protegir millor la biodiversitat. Per a quan una gestió forestal i de cursos fluvials que maridin producció i biodiversitat ?.

Jaume Torras Torra

President de Meandre

8-2-2021